

בתי המשפט

עא 003130/05

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת, מיכל רובינשטיין סגנית נשיא – אב"ד
 כב' השופטת שרה דותן
 כב' השופט שאול שוחט

בעניין: רוטר ישעיהו ע"י ב"כ
 עו"ד ניר קלדרון
 המערער
 נ ג ד
 בוצ'צ'ו שלומי
 ע"י ב"כ
 עו"ד משה ענבר
 המשיב

1

2

3

4

פסק דין

5

1. ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופטת י' שבח, ס"נ) בת"א 28400/04 מיום 28.07.05, לפיו התקבלה תביעת המשיב, והמערער חוייב בפיצוי בגין הפרת זכויות יוצרים.

9

10

רקע

11

2.א. המערער הוא מפעיל אתר האינטרנט "רוטר.נט". המשיב הוא צלם מקצועי, שתמונות שצילם התפרסמו באתר האינטרנט "וואלה!". במועדים שונים, לאורך תקופה של כשנתיים, פורסמו באתר "רוטר.נט" חמש תמונות שצילם המשיב, וזאת ללא רשותו וללא תשלום. המשיב הגיש תביעה על סך 100,000 ₪ בעילת הפרת זכויות יוצרים, וסמך את תביעתו על תדפיסי עמודים מהאתר, בהן מופיעות תמונות שצילם. המערער התגונן בטענה כי המוצגים עליהם הסתמך המשיב מזויפים, כי מעולם לא השתמש בתמונות נשוא

18

בתי המשפט

עא 003130/05

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת, מיכל רובינשטיין סגנית נשיא – אב"ד

כב' השופטת שרה דותן

כב' השופט שאול שוחט

1 המחלוקת, כי אין לו גישה לתמונות מארכיון אתר האינטרנט "וואלה!" וכי
2 חלק מהפרסומים באתר נעשים באמצעות הפניות המתקבלות מהגולשים,
3 כשהוא מקפיד שלא לפרסם תמונה ממקורות אלה אם הוא חושד שתהיה
4 בכך הפרת זכויות יוצרים.

5

6 ב. בית המשפט קמא קיבל את התביעה. למרות שמצא כי קיים פער בין שוויה
7 הכלכלי של זכות היוצרים לבין גובה הפיצוי הקבוע בחוק, הורה למערער
8 לפצות את המשיב בסך 50,000 ₪. בית המשפט הדגיש שמדובר בסכום
9 הפיצוי המינימאלי בהתאם לחוק, שכן מדובר בחמש הפרות שונות. מכאן
10 הערעור שבפנינו.

11

פסק דינו של בית המשפט קמא

12

13

14 3. בית המשפט קמא דחה את טענת המערער לפיה מוצגיו של המשיב אינם
15 אותנטיים, וקבע כי:

16

17 "לא ניתן לעורר טענת מרמה בעלמא, ללא פירוט וללא ראיה
18 כלשהי, תוך הכפשת היריב וזריקת בוץ לעברו, ללא כל
19 תימוכין.

20

...

21 אין לי כל סיבה לחשוד בתובע כי זייף את מוצגים א/1-ה/1
22 ו/או כי ערך או 'סידר' אותם בצורה כזו או אחרת, על מנת

בתי המשפט

עא 003130/05

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת, מיכל רובינשטיין סגנית נשיא – אב"ד

כב' השופטת שרה דותן

כב' השופט שאול שוחט

1 **שיהיו נחזים כדפי אינטרנט מאתר הנתבע המכילים תמונות**
 2 **פרי צלמנייתו".**

3
 4 בהמשך, קבע בית המשפט קמא כי ניסיונו של המערער לקעקע את גרסת
 5 המשיב באמצעות הצבעה על אי דיוקים לא צלחה, שכן אלו אינם מהותיים,
 6 ואין בהם כדי לחזק גרסה כללית, המסתכמת בהכחשה גורפת ובטענת 'זיוף',
 7 שאין בה כל ממש. בית המשפט הטעים כי העובדה שלא היתה אבחנה בין
 8 תמונות שהוצאו ישירות מארכיון "וואלה!" לבין תמונות שהועתקו מאתרים
 9 שונים אינה תורמת למי מהצדדים, שכן:

10
 11 **"אי ידיעת זהות הצלם, איננה מהווה הגנה לשימוש בצילום**
 12 **ללא הרשאה.**

13 **יתכבד המשתמש ויתור אחר הצלם על מנת לקבל את רשותו.**
 14 **לא יאתרנו - לא יעשה דין לעצמו ולא ישתמש".**

15
 16 לבסוף, דחה בית המשפט קמא את טענת המערער לפיה חלק מהפרסומים
 17 נעשים באמצעות הפניות הגולשים, שכן הסיק מעדותו, כי:

18
 19 **"לא קיימת אפוא, כל אפשרות טכנית לפיה ישתול גולש**
 20 **כלשהו תמונה כלשהי באתר החדשות ובמדור סקרי**
 21 **העיתונות, שכן מדורים אלו נשלטים על ידי הנתבע, ועל ידו**
 22 **בלבד".**

23

בתי המשפט

עא 003130/05

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת, מיכל רובינשטיין סגנית נשיא – אב"ד

כב' השופטת שרה דותן

כב' השופט שאול שוחט

1 לאחר שבית המשפט קמא מצא, כי המערער הוא האחראי הבלעדי לכך
2 שתמונות שצילם המשיב התפרסמו באתר "רוטר.נט", פנה לבחון את שאלת
3 הפיצוי.

4
5 בית המשפט קבע, כי בהתאם לסעיף 3א לפקודת זכות-יוצרים (להלן:
6 "הפקודה") ולהלכה הפסוקה, המבחן הקובע הוא מספר הזכויות המופרות,
7 ולא מספר ההפרות של אותה זכות, ולפיכך זכאי המשיב לפיצוי בגובה
8 הפיצוי הססטוטורי במכפלה של חמש.

9
10
11 בית המשפט הדגיש, כי לשון הסעיף אינה מותירה בידי שיקול דעת בקביעת
12 גובה הפיצוי, ומחובתו לפסוק את הסכום המינימאלי בגין כל הפרה, שהוא
13 10,000 ₪, תוך שהוא מציין כי מקרה זה אינו ממין המקרים בהם ראוי
14 לשלול את הפיצוי לחלוטין. כמו כן, עמד בית המשפט על כך שאין מקום
15 להפעלת קונסטרוקציות משפטיות כגון 'אשם תורם' או 'שימוש לרעה בזכות
16 משפטית', שכן המערער לא עתר לכך מבעוד מועד ולא הניח תשתית
17 עובדתית מתאימה, אלא בחר בקו הגנה תמוה, לפיו הכחיש את השימוש
18 בתמונות וטען לזיוף.

19
20 בסיכומו של יום, מצא לנכון בית המשפט קמא לחייב את המערער לפצות
21 את המשיב, תוך שהוא מסתפק בהשתת פיצוי בגובה המינימאלי הקבוע
22 בחוק בגין כל אחת מההפרות.

23

בתי המשפט

עא 003130/05

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת, מיכל רובינשטיין סגנית נשיא – אב"ד
 כב' השופטת שרה דותן
 כב' השופט שאול שוחט

טענות בעלי הדין בערעור

1

2

3 4. בפתח הדברים יוער, כי בדיון שהתקיים בפנינו ביום 23.10.07, חזר בו
 4 המערער מהטענות המתייחסות לראיות, וביקש להתמקד בטענה המשפטית
 5 לעניין פרשנות סעיף 3א לפקודה וסעיף 8 לחוק זכות יוצרים, 1911 (להלן:
 6 "החוק"), הגם שלא משך ידו ממספר טענות נוספות.

7

8 5.א. לטענת המערער, לתמונות ערך כלכלי פעוט, ולחילופין הן נעדרות כל ערך
 9 כלכלי. בהמשך לכך, טוען המערער כי גם בית המשפט קמא חש אי נוחות
 10 מהתוצאה אליה הגיע, במסגרתה פסק פיצוי בגובה עשרות אלפי שקלים בגין
 11 תמונות אשר שווין, אם בכלל, הוא כמה מאות שקלים. המערער מוסיף וטוען
 12 כי בית המשפט קמא שגה משסבר כי הוא מחויב לפסוק בניגוד לנטיית לבו,
 13 שכן לאור הפער הבלתי סביר בין שווי הזכות לגובה הפיצוי, יכול היה להימנע
 14 מפסיקת פיצוי בגין כל היצירות או בגין מקצתן. במסגרת הדיון, הוסיף ב"כ
 15 המערער וטען כי ניתן היה להתייחס לכל מסכת האירועים כאירוע אחד,
 16 ולקבוע פיצוי אחד. כמו כן, הפנה להצעת חוק, לפיה מבוטל הרף המינימאלי
 17 של הפיצוי הסטטוטורי.

18

19 ב. טענה נוספת שהעלה המערער, הן בעיקרי הטיעון והן בדיון, היא קיומו של
 20 אשם תורם מצד המשיב, המתבטא בכך שלא פעל להקטין את נזקו ולא נקט
 21 צעדים להפסקת הפרסום, וכן בכך שהתיר את פרסום התמונות ללא אזכור
 22 שמו ואף ללא דרישת תשלום.

23

בתי המשפט

עא 003130/05

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת, מיכל רובינשטיין סגנית נשיא – אב"ד

כב' השופטת שרה דותן

כב' השופט שאול שוחט

- ג. עוד טוען המערער, כי תנאי מקדמי לפסיקת פיצוי סטטוטורי ליוצר היא הוכחת מינימום ראייתי לעניין ניזקו. לטענתו לא הונחה בפני בית המשפט קמא תשתית ראייתית מינימלית שכזו ומשכך נשללת זכותו של המשיב לפיצויים. את טענתו זו סומך המערער על פסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 592/88 שמעון שגיא נ' עזבון המנוח ניניו ז"ל, פ"ד מו(2), 254 (להלן: "פרשת ניניו").
- ד. לא למותר לציין, כי מפרסום התמונות ללא אזכור שם המשיב, מבקש המערער להסיק כי הוא פעל כגולש תמים, שלא יכול היה לדעת על קיומן של זכויות יוצרים בתמונות, וככזה יש לפטרו מתשלום פיצוי, בהתאם להוראות סעיף 8 לחוק (ראו סעיפים 26-29 להודעת הערעור).
6. המשיב, בעיקרי הטענות מטעמו, גורס שיש לדחות את הערעור מאחר שהוא תוקף ממצאי מהימנות של הערכאה ששמעה את העדים. במסגרת הדיון, ומשהוברר כי המערער חוזר בו מהטענות המתייחסות לראיות, הוסיף המשיב וטען כי אין לאפשר למערער להעלות טענת אשם תורם. לטענת המשיב, מדובר בטענה חדשה שנידונה בפסק דינו של בית המשפט קמא במישור תיאורטי בלבד, ואין מקום לאפשר למערער לפתוח חזית חדשה. לעניין הצעת החוק טען המשיב כי היא אינה רלוונטית, באשר מדובר בתסקיר ואין לדעת מה יעלה בגורלו בסופו של יום. המשיב ציין כי הוא תומך בקביעת בית המשפט קמא שעניינו אינו ממין המקרים הנדירים בהם ישלל הפיצוי. לבסוף, ציין המשיב כי לשיטתו אין להתערב בגובה הפיצוי שנפסק, משני טעמים: ראשית, לא הוכח כי נפלה טעות בשיקול דעתו של בית המשפט קמא; שנית, עניינה של הוראת החוק הוא פיצוי ללא הוכחת

בתי המשפט

עא 003130/05

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת, מיכל רובינשטיין סגנית נשיא – אב"ד

כב' השופטת שרה דותן

כב' השופט שאול שוחט

1 נזק, ומכאן למדים כי הפיצוי ניתן על עצם ההפרה, כשבענייננו מדובר בחמש
2 הפרות ולא באחת.

3

4

דיון

5

6 7.א. אין להידרש לטענותיו של המערער לעניין קיומו של אשם תורם מצד המשיב.

7 בדין טוען המשיב כי בית המשפט קמא נדרש לנושא באופן תיאורטי, וכי אין

8 לאפשר הרחבת חזית במסגרת הערעור שבפנינו.

9

10 ב. מעיון בחקירתו הנגדית של המשיב בבית המשפט קמא למדים כי המערער

11 לא הפנה למשיב כל שאלה שיש בה כדי לשפוך אור על סוגיית האשם התורם.

12 כך, המערער לא ניסה לברר מדוע לא נקט המשיב צעדים להפסקת הפרסום.

13 כמו כן, שאלותיו של המערער בעניין ציון שמו של המשיב בצד תמונותיו היוו

14 ניסיון לפגום במהימנות גרסתו, ולא מצאנו כי ניסה לבדוק באמצעותן כיצד

15 פעל המשיב כדי לשמור על זכויות היוצרים שלו בתמונות. בדומה, בשאלותיו

16 בעניין שווין הכספי של התמונות ניסה המערער להוכיח כי המשיב אינו זכאי

17 לפיצוי שכן מדובר בזכות נטולת ערך, לשיטתו, אך ברי כי שאלה זו היא

18 שאלה נפרדת משאלת האשם התורם.

19

20 ג. זאת ועוד, בית המשפט קמא ציון, בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים, כי:

21

22 **”ייתכן שבית המשפט היה מטה אוזן קשבת לטענה שעשויה**

23 **היתה לבוא מפי הנתבע, ולפיה שקט התובע על שמריו, ולא**

24 **גילה את רצונו כי השימוש בצילומיו הינו למורת רוחו, שהרי**

בתי המשפט

עא 003130/05

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת, מיכל רובינשטיין סגנית נשיא – אב"ד

כב' השופטת שרה דותן

כב' השופט שאול שוחט

1 עסקינן בהפרות המשתרעות על פני תקופת שנים החל משנת
2 2001 וכלה בשנת 2003, אולם, כאמור לעיל, נקט הנתבע בקו
3 הגנה משונה למדי, בהכחישו לחלוטין את השימוש בתמונות
4 ובהעלאת גרסא לפיה מדובר בראיות מזויפות (ההדגשה
5 שלנו).

6
7 ד. משמצאנו כי בבית המשפט קמא נקט המערער קו הגנה שונה לחלוטין, שאינו
8 כולל טענות בדבר אשם תורם, ברי שאין לאפשר "מקצה שיפורים" במסגרת
9 הערעור, ואין למערער להלין בעניין זה אלא על עצמו.

10
11 8. טענת המערער בדבר הצורך בהנחת תשתית ראייתית מינימלית לגבי הנזק
12 כתנאי לפיצוי נכונה היא ככל שמבקש הנפגע לזכות בפיצוי סטטוטורי גבוה
13 יותר מהרף המינימלי הקבוע בסעיף 3א לפקודה. כל עוד מסתפק הנפגע ברף
14 המינימלי אין הוא חייב בהנחת תשתית ראייתית כלשהי בדבר הנזק המוחשי
15 שנגרם לו. אם מבקש הנפגע לזכות בפיצוי סטטוטורי מעל הרף המינימלי ועד
16 לרף המקסימלי, או אז חובה עליו להציג את המינימום הראייתי אליו מכוון
17 בית המשפט בפרשת ניניו על מנת שעל פיו יוכל בית המשפט להפעיל את
18 שיקול דעתו המתאים מבין קשת האפשרויות הפתוחות בפניו בתחומי
19 הסכומים שבסעיף. רוצה לומר, גם כאשר ברור שהתובע לא סבל כלל נזק
20 ממשי והנתבע הרוויח מעט מאוד מן ההפרה יש לפסוק פיצוי סטטוטורי, אם
21 כי, במקרה זה יטו בתי המשפט לפסוק פיצוי בשיעור המינימלי הקבוע
22 בפקודה. לשם כך לא חייב התובע ב'מינימום הראייתי' האמור (ר' לעניין זה
23 ע"א 3616/92 דקל שרותי מחשב להנדסה נ' חשב היחידה הבין קיבוצית
24 פ"ד נא(5), 337. וכן ע"א (מחוזי ת"א) 1093/97 נוביסטי נידיילי נ' ידיעות

בתי המשפט

עא 003130/05

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת, מיכל רובינשטיין סגנית נשיא – אב"ד

כב' השופטת שרה דותן

כב' השופט שאול שוחט

1 אחרונות, (לא פורסם) מפי כב' השופטים י. בן שלמה עמו הסכים כב' השופט
2 י. גרוס, שם נדרש בית המשפט המחוזי לציטוט האמור מפרשת ניניו:

3

4 **"...משבחר תובע לצמצם תביעתו ולהסתפק בסעד הקבוע**
5 **בסעיף 3א' לפקודה, קרי בפיצוי בשיעור שבין המינימום**
6 **למקסימום הקבוע בסעיף האמור, זכאי הוא, בכל מקרה,**
7 **לפיצוי בשיעור המינימלי הקבוע בחוק אף מבלי שהוכיח נזק**
8 **כלשהו ודי בהוכחת הפרת זכות יוצרים כדי לזכותו בשיעור**
9 **הקובע בחוק, בבחינת נזק כללי. קביעת שיעור הפיצויים בין**
10 **המקסימום לבין המינימום הקבוע בחוק, מסורה לשיקול**
11 **דעתו של בית המשפט על פי הנסיבות כפי שהוכחו בפניו."**

12

13 פרשנות זו ראויה ונכונה היא נוכח אלמנט ההרתעה אליו מכוונת הקביעה
14 בדבר פיצוי סטטוטורי מינימלי תוך הותרת מרווח שיקול דעת לבית המשפט
15 לפסוק מעל לרף זה ועד לרף המקסימלי כפוף להנחת ראיות כלשהן באשר
16 לנזק המוחשי שנגרם אם כי לא ברמה הנדרשת להוכחה במשפט אזרחי.

17

18 משבחר המשיב בענייננו לעתור לפיצוי הסטטוטורי לפי הרף המינימלי אין
19 הוא חייב ב'מינימום הראייתי' האמור.

20

21 9. כמו כן, אין בידינו לקבל את טענת המערער כי ראוי לפטרו מתשלום פיצוי,
22 בהתאם להוראות סעיף 8 לחוק.

23

בתי המשפט

עא 003130/05

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת, מיכל רובינשטיין סגנית נשיא – אב"ד

כב' השופטת שרה דותן

כב' השופט שאול שוחט

1 לשיטת המערער, "שעה שהתמונות נשוא התביעה התפרסמו באתר
2 אינטרנט בלא שמופיע לציודן שמו של הצלם ו/או בעל זכויות היוצרים ו/או
3 אזהרה אחרת המגבילה את השימוש בהן, הרי שגולש תמים באתר לא יכול
4 לדעת כי קיימות זכויות יוצרים בתמונות".

5

6 את טענת ההגנה שבסעיף 8 לחוק מטיל המחוקק לפתחו של הנתבע, תוך
7 שהוא מציב לקיומה שני יסודות במצטבר, שניהם סוביקטיביים. אם הנתבע,
8 שעליו נטל השכנוע להוכיח "שבתאריך ההפרה לא ידע ולא היה לו יסוד
9 סביר לחשוד שקיימת זכות יוצרים ביצירה" כשל בהוכחת אחד משני
10 יסודות אלה לא תעמוד לו טענת ההגנה שבסעיף זה.

11

12 בענייננו, המערער איננו "גולש מן הישוב", שכן מדובר באדם המפעיל יחד עם
13 בנו אתר אינטרנט, אותו הוא מתאר בכתב הגנתו כאתר "שאינו נופל
14 בפופולאריות שלו מגדולי האתרים בישראל". בעדותו אישר שהמערער, כי
15 הכתבות החדשות שבאתר שלו אינן כתבות שלו אלא של אתרים אחרים:

16

17 "בקשר לכתבות – אין לנו כתבות שלנו. יש סקרי עיתונות –
18 כתבות מהחדשות של אתרי החדשות הגדולים בארץ. אנו
19 לוקחים את זה משם. אנו לוקחים זאת תחת הכותרת של
20 סקרי עיתונות...".

21

22 צא ולמד, שלא ב'גולש תמים' עסקין אלא בגולש בעל אתר משלו שכתבות
23 מאתרים אחרים, לרבות הצילומים שבהם, הם "לחם חוקו". משכך, ברור
24 בעליל שטענת ההגנה בסעיף 8 לחוק אינה יכולה לעמוד לו נוכח היסוד השני

בתי המשפט

עא 003130/05

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת, מיכל רובינשטיין סגנית נשיא – אב"ד

כב' השופטת שרה דותן

כב' השופט שאול שוחט

1 המכוון 'ליסוד סביר לחשוד' והוא אף לא הוכיח העדרו של חשד זה בפועל.
 2 מכל מקום, ואף אם ב"גולש תמים" עסקינן, מקובלת עלינו עמדת בית
 3 המשפט קמא לפיה העדר הידיעה אינו מקים למערער הגנה משימוש בצילום
 4 ללא הרשאה. לא למותר לציין, כי המערער לא העלה כל טענה כי עשה ניסיון
 5 כלשהו, ולו מינימאלי, לברר מיהם בעלי הזכויות בתמונה ולבקש רשות
 6 להשתמש בה. התנהלות זו היא פסולה, וגובלת בעצימת עיניים.

7

8 באשר לטענת המערער כי יש להתערב בגובה הפיצוי, וזאת לאור הפער .10
 9 הבלתי מידתי בין שווי הזכות לגובה הפיצוי, הרי שאף טענה זו דינה
 10 להידחות. לשון החוק וההלכה הפסוקה בסוגיה זו ברורות, ואין לומר כי
 11 נפלה טעות בפסק דינו של בית המשפט קמא. לשון החוק קובעת רף
 12 מינימאלי לפיצוי. ההלכה הפסוקה מורה כי הפיצוי יינתן בגין כל הפרה ולא
 13 בהתחשב במספר הפעמים בה הופרה הזכות (ר' פרשת ניניו, שם ודקל, שם).
 14 בהתאם לכללים אלה פסק בית המשפט פיצוי בגובה 50,000 ₪, ואף ציין כי
 15 בנסיבות המקרה יש להסתפק ברף הסטטוטורי המינימלי.

16

17 הניסיון של ב"כ המערער, בטיעונו בפנינו, להיבנות מתזכיר חוק זכות
 18 יוצרים, תשס"ד-2003 (כיום חוק זכות יוצרים, התשס"ז-2007 מיום 2007
 19 ס"ח תשס"ח-2119), ולו לצרכי פרשנות אינה במקומה. אין חולקים כי לחוק
 20 החדש אין תחולה בענייננו (ר' הוראת המעבר שבחוק זה) וגם ב"כ המערער
 21 אינו מכוון לכך. משכך, ביטול רצפת הפיצוי והותרת שיקול דעת רחב בידי
 22 בית המשפט (ס' 56(א) לחוק החדש) אינה יכולה לחול בענייננו וממילא אין
 23 לראות את הפרותיו של המערער בענייננו 'כמסכת אחת של מעשים' (לשון ס'
 24 56(ג) לחוק החדש), שכן המערער צילם ופרסם באתרו 5 תמונת שונות

בתי המשפט

עא 003130/05

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת, מיכל רובינשטיין סגנית נשיא – אב"ד

כב' השופטת שרה דותן

כב' השופט שאול שוחט

1 במועדים שונים שהשתרעו על פני למעלה משנתיים (תמונה ראשונה ביום
 2 2.7.01 ותמונה חמישית ביום 8.11.03).
 3
 4 זאת ועוד, במקרה זה הוכח שהמערער הפר את זכות היוצרים של המשיב,
 5 שעה שהשתמש בחמש תמונות ללא שעשה כל ניסיון לקבל רשות שימוש
 6 מגורם כלשהו. אין מקום לשלול מהמשיב את הפיצוי, ולאפשר מצב שבו
 7 "יצא חוטא נשכר", אך ורק מן הטעם שישנו פער עצום בין גובה הפיצוי לבין
 8 שווי הזכות. במיוחד כך, משמדובר בפיצוי ללא הוכחת נזק. יש להניח, כי
 9 הרתעה הינה תכליתה המרכזית של הוראת חוק זו, והיא שעמדה לנגד עיני
 10 המחוקק.